

певних матеріальних об'єктів шляхом офіційного внесення інформації до певного державного реєстру з обов'язковістю дотримання захисту персональних даних.

З іншої сторони, державна реєстрація виступає функцією адміністративної діяльності публічної адміністрації, що здійснюється шляхом здійснення певних організаційних заходів. Отже, публічне адміністрування у сфері державної реєстрації в Україні – це адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації із внесення вагомої для держави і суспільства інформації у певний державний реєстр з метою обліку та надання йому законної чинності (легітимності), що здійснюється на основі реалізації норм адміністративного права в процесі здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) та контрольної діяльності.

Література:

1. Wilson Woodrow/ the study of Administration/ Political Science Quarterly 2.June 1887.

2. Про затвердження порядку здійснення контролю у сфері державної реєстрації : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.12.2016 № 990. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249617674>

3. Великий енциклопедичний юридичний словник / за редакцією акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. – К. : ТОВ «Вид-во «Юридична думка», 2007. – 992 с.

Немикін М.С.,

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС,

Савранчук Л.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ТА ДИСЦИПЛІНИ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

Звернення громадян є найважливішим способом забезпечення законності та дисципліни в публічному адмініструванні та знаходить своє відображення у вигляді юридично оформленої вимоги громадянина або групи громадян до публічної влади.

Право на звернення є важливим конституційно-правовим засобом захисту та однією з гарантій дотримання прав і свобод громадян та полягає у можливості відстоювання своїх прав і законних інтересів, відновлення їх у разі порушення, участі в управлінні державними та суспільними справами та можливістю впливу на поліпшення роботи органів публічної адміністрації.

Отже, звернення громадян до органів публічної адміністрації мають важливе значення у забезпеченні постійного зв'язку між державою та громадянином, у вирішенні життєво важливих проблем окремої людини і суспільства в цілому, реалізації конституційних прав і свобод людини та громадянина в процесі побудови демократичної, соціальної, правової держави.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 р. [1] зверненням громадян це викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги.

Звернення адресуються органам або посадовим особам, до повноважень яких належить вирішення порушених питань і повинно містити прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги і підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. Воно може бути усним (викладеним громадянином і записаним посадовою особою на особистому прийомі) чи письмовим, надісланим поштою або переданим громадянином. Оформлене без дотримання цих вимог звернення повертається заявникові з відповідними роз'ясненнями не пізніше як через десять днів від дня його надходження [2, с. 35].

Громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів, та скаргою про їх порушення.

Звернення адресуються тим органам державної влади та місцевого самоврядування, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форм власності, об'єднанням громадян або посадовим особам, до повноважень яких належить вирішення порушених у зверненнях питань [3, с. 125].

Отже, захищаючи свої законні права та свободи, громадяни звертають увагу компетентних органів на порушення законодавства, і таким чином захищають існуючі в державі та суспільстві правовідносини.

Для кожного виду звернень встановлено особистий порядок розгляду і форми реагування. Так, розгляд пропозицій (зауважень) є обов'язковим. Органи, що їх розглянули, повинні повідомити громадянина про результати розгляду. Що стосується заяв (клопотань), то їх адресати зобов'язані: а) об'єктивно і вчасно розглядати їх; б) перевіряти викладені в них факти; в) приймати рішення відповідно до чинного законодавства; г) забезпечувати їх виконання; д) повідомляти громадян про наслідки їх розгляду [4, с. 20].

Відповідь за результатами розгляду заяв (клопотань) в обов'язковому порядку дається тим органом, який отримав ці заяви і до компетенції якого входить вирішення порушених у заявах (клопотаннях) питань, за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки. Рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених у заяві (клопотанні): а) доводиться до відома громадянина в письмовій формі; б) доводиться з посиланням на законодавство; в) доводиться з викладенням мотивів відмови; г) доводиться з роз'ясненнями порядку оскарження прийнятого рішення [5, с. 50].

Таким чином, інститут звернень громадян нерозривно й органічно пов'язаний з формуванням громадянського суспільства, оскільки дає можливість урізноманітнити канали інформації, досягти результату через об'єднуючі людей ідеї, підвищення ролі партій, суспільних рухів, неурядових організацій, профспілок, засобів масової інформації. Разом з цим інститут звернень громадян може розглядатися як єдина форма участі громадськості у соціально-економічних, політичних процесах.

Отже, звернення як юридичний інститут є одним із засобів захисту прав громадян, що дає змогу запобігати порушенням, зловживанням, негативним впливам, своєчасно усувати дестабілізуючі наслідки; є ефективним засобом комунікації між державою і громадянами, що слугує дійовим каналом впливу, за допомогою якого громадяни можуть у той чи інший спосіб впливати на рішення органів публічної адміністрації та брати активну участь у процесі їх прийняття й реалізації.

Література:

1. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовт. 1996 р. // ВВР України, 1996. № 47. Ст. 256.
2. Котляревська Г. Методичні питання класифікації звернень громадян до органів влади. Юридична Україна. 2010. № 5. С. 34-39.
3. Загуменник В. І., Проценко В. В. Державне управління та виконавча влада в Україні: навч. посіб. Київ. Поліграфіст. 2015. 295 с.
4. Романова Н. Конституційні права громадянина на звернення та інформацію. Фінансовий контроль. 2013. № 7. С. 20-21.
5. Стрельников А. Робота зі зверненнями громадян. Секретарь-референт. 2010. № 5. С. 50-54.

Ніжнік Е.В.,

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС,

Савранчук Л.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Громадський контроль є головною функцією громадянського суспільства та здійснюється громадськими організаціями і окремими громадянами, що однією з головних ознак громадянського суспільства та демократичної держави в цілому. Народ країни, який виступає в Україні джерелом влади, є головним «владним органом». Тобто, виходячи з цього, можна стверджувати, що народ, тобто громадяни України, має право здійснювати управління державними справами на всіх рівнях безпосередньо або ж через своїх представників [1, с. 198].

З прийняттям закону України «Про Національну поліцію» громадський контроль за діяльністю Національної поліції України, вперше, отримав чітке законодавче врегулювання. Аналізуючи зміст вищезазначеного закону, можна дійти висновку, що законодавець при розробці проекту закону розумів громадський контроль як можливість отримання звіту про діяльність підрозділу поліції, можливість висунення резолюції недовіри керівнику територіального підрозділу поліції, а також різні форми взаємодії